

■ Juhani Peltoluoma ja televisioryhmä "kauko-partioharjoituksessa".

50 vuotta vapaaehtoisen maanpuolustustyön puurtajana!

Arvoisat maanpuolustajat! Kirjoitan tämän artikkelin kiitoksella teille, joiden kanssa olen saanut tehdä vapaaehtoista maanpuolustustyötä ja nauttia onnistumisista, jotka olemme yhdessä saaneet aikaan. Meillä on ollut suunnaton onni kohdata toisemme ja saada ympärillemme suuri joukko samalla tavalla ajattelevia henkilöitä.

■ TEKSTI: JUHANI PELTOLUOMA, POHJAN VIESTIKILTA RY

Tuloksekkaan toimintamme myötä olemme saaneet laajan tukiverkon yrityseläimältä, koulutukselta, julkishallinnon ja viranomaisten edustajilta, ja se on tuonut meille poikkeuksellisen laajoja onnistumisia. Pohjan Viestikilta ry:n työn tavoitteeksi asetettu yhteyksien rakentajan rooli on onnistunut tilanteissa, joissa yhteistyö ei perinteisesti ole ollut helppoa. Annan suuren kiitokseni myös PV:n valtakunnalliselle ja alueelliselle johdolle, jonka kanssa sopimamme yhteistyö toteutettiin yhdessä sopimiemme tavoitteiden mukaisesti, ja onnistuimme kaikessa!

Jos naapuri ei tiennyt, mitä teimme, se tuli katsomaan MiG:llä.

50-vuotisjuhlavuosi

Pohjan Viestikilta täyttää tänä vuonna 50 vuotta, mistä onnittelun kiltaa ja kaikkia niitä, jotka ovat osallistuneet kiltamme toimintaan. Juhlavuoden kunniaksi olemme perustaneet toimikunnan suunnittelemaan Pohjan Viestikiltaan ry:n tulevaisuutta ja toimintaa uusien haasteiden ja viestillisen kehityksen pyörteissä. Olen toiminut Pohjan Viestikillassa ja sen toimielimissä yli 40 vuotta, joista viimeiset 25 vuotta puheenjohtajana. Tänä aikana olen huolehtinut myös killan toimiston ja talousasioiden hoidosta. Uuden kehityssuunnittelun myötä olen luopumassa kaikista luottamustoimista killassa ja siirryn tukemaan nuorten kiltalaisten ja uusien viestillisten haasteiden vastaanottamista kiltatoimintaan. Tämän johdosta haluan tuoda tässä artikkelissa esiin katsauksen omista kokemuksistani maanpuolustajana ja aktiivisena vapaaehtoisen maanpuolustustyön puurtajana.

Koska katson itse olleeni vapaaehtoisessa maanpuolustustyössä jonkinlainen esitaistelija ja viestiasioiden merkityksen korostaja, palaan yhteenvedossani vähän taaksepäin ja tuon esiin seikkoja, joihin olen perustanut ajatukseni ja Pohjan Viestikillassa toteuttamani toimintamallin. Ajatteluni on perustunut omiin kokemuksiini ja tutkimustietoon siitä, mitä annettavaa vapaaehtoisella maanpuolustustyöllä olisi yhteiskunnallemme ja sen sosiaaliselle eriarvoistumiselle.

Kuusamon erämaat – suomalainen paratiisi

Tulin vapaaehtoisen maanpuolustustyön pariin varusmiespalvelukseni aikana PohPr:ssä 1969, kun astuin vapaaehtoisena suorittamaan varusmiespalvelustani. Tätä ennen toimin aktiivisesti seurakunnan poikatyössä kerhonjohtajana.

Kotiuduttuani toukokuussa 1970 sotilasurani sai jatkoa jo heinäkuun 1. päivänä 1970 astuessani Rajavartiolaikoksen palvelukseen 3/KR:ään Kuusamossa. Minulla oli paikka merivartiostoon ja rajavartiostoon, joihin molempiin piti ilmoittautua samana päivänä. Urheilu- ja eräharrastukseni veivät kuitenkin voiton sijoituspaikkani valinnassa. Kuusamon raja osoittautui heti sellaiseksi työpaikaksi, jota en ollut voinut kuvitellakaan. Työni olivat ammattini liittyviä viestin erikoistehtäviä, lähinnä sähkö- ja vies-

tiliikenteeseen liittyviä rakennus- ja kunnossapitotehtäviä. Tietenkin osallistuin rajapalveluun liittyvään koulutus- ja harjoitustoimintaan, joka motivoi minua erä- ja urheiluharrasteideni kannustamana. Tuolloin Kuusamon erämaat olivat vielä raiskaamattomia, ja luonnossa liikkujalle ne olivat paratiisi, joka hiveli reissumiehen sisintä. Vaikka sijoituspaikkani oli Kuusamon kirkonkylässä, tein paljon töitä eri vartioilla, ja varsinkin pidempien työprojektien aikana sain viettää kesäöitä erämaissa, kalaisien koskien ja erämaajärvien kainalossa. Koska olen luonteeltani avoin ja seurallinen, sain nauttia hienoista eräkokemuksista ystäväni ja taitavien erämiesten, todellisten ammattisotilaiden seurassa. Tuolloin rajalla oli palveluksessa vielä sodankäynejä, loistavia persoonia ja jutunkertoja. Vahinko vain, etten haastatellut heitä nauhalle tai kirjoittanut heidän kertomaansa muistiin.

Rajalla yhteistyö rajakyläisten ihmisten kanssa oli aktiivista. Tein paljon ammattiani vastaavia avustustöitä korpikyläisten ihmisille ja jouduin osallistumaan virkani puolesta myös vartioilla kokoontuviin uskonnollisiin tilaisuuksiin. Vartio oli yleensä kylän ainoa isompi kokoontumispaikka. Tutuksi tulivat myös kunniavartiot ja muut edustukset, koska olin komppanian kuopus.

1970-luvun alussa rajan henkilökunnassa tapahtui merkittävä muutos, kun persoonat ja erämiehet jäivät eläkkeelle ja tilalle tulivat ammattiuurheilijat, joilla ei ollut aikaa luonnolle tai hiljaisuudelle, pääasiana oli kova harjoittelu ja hirvittävä kiire. Kuusamoon palkattiin vain hiihtäjiä, ja lähes jokainen olikin vähintään kansallisen tason suksimies. Vanha rajamieskulttuuri kuoli lyhyessä ajassa, koska urheilijat olivat suurimman osan vuodesta leireillä ja kilpailumatkoilla, ja jäljelle jääneet joutuivat kovan työpaineen alle. 1970-luvun alussa tulivat kuvaan myös suuret rajantakaiset työmaat ja rajaliikenne Neuvostoliiton ja Suomen välille. Tämä muutti myös vartioiden työnkuvaa ja painopistettä vilkkaimmille ylityspaikoille. Itselleni ylityspaikkojen sähköistykset ja viestijärjestelmien rakentaminen toivat paljon mielenkiintoista elämäkokemusta niin työni kuin naapurin toiminnoista. Jos naapuri ei tiennyt, mitä teimme, se tuli katsomaan MiG:llä. Kone lensi niin alhaalla, että meinasi pudottaa minut pylvästä, mutta tutkittaessa kyseistä konetta ei ollut olemassakaan naapurin ilmavoimissa. Tutka sen kuitenkin näki, ja me luimme tunnuksen koneen kyljestä. Isompi veli määräsi tahdin!

Vanha rajamieskulttuuri kuoli lyhyessä ajassa...

■ Ruotsalainen kapteeni Christer Eklund ja Juhani Peltoluoma yhteistoimintaharjoituksessa Lapissa.

Tuolloin ei ymmärretty – eikä ymmärretä yleisesti vieläkään – että täysin turvallista viestivälinettä ei olekaan

Palvelukseni rajavartiostossa ja rajalla kokemani olivat minulle antoisaa aikaa, joka sai minut ymmärtämään sotilasasioita aivan uudella tavalla. Kevätsoseella ahkiota kiskoessani ja helikopteria väistellessäni ymmärsin, että perinteinen erämaiden sissikulttuuri oli mennyttä aikaa ja tilalle astui politiikan ja sähköisen tiedustelun sekä viestitekniologian räjähdysmäinen kasvaminen. Teknologia syrjäytti perinteisen sotilasajattelun perusasiat, vaikkakin siirtyminen on tapahtunut sotilaspuolella hyvin hitaasti siviilielämän muutokseen verrattaessa. Tutustuin radiotiedustelun kautta myös silloisen Neuvostoliiton johtamiskulttuuriin, joka perustui pelolle ja uhkailulle. Pienikin erimielisyys esimiehen silmissä toi tappouhkauksen ampumalla. Kuitenkin itse sotilaat toimivat kurinalaisesti ja hyvin koulutettuina, olihan heillä pitkät koulutusajat kovissa olosuhteissa. Erämaa ja esimiesten pelko opettaa nöyräksi ja taitavaksi.

Vuonna 1973 irtisanouduin rajajoukoista ja hakeuduin täydentämään työkokemustani suunnittelemieni insinööriopintojani silmällä pitäen. Sydämeni jäi kuitenkin Kuusamoon ja hienojen ystävien joukkoon rajalla. Rajalla palveluni vahvisti ajattelua, jota olen toteuttanut työssänini Pohjan Viestikillan jäsenenä ja puheenjohtajana. Olen pyrkinyt toimimaan ja johtamaan asioita edestäpäin, kannustamalla, palkitsemalla ja pitämällä sen, mitä olen luvannut. Ajatteluni perustana on ollut kokonaisuunpuolustuksellisen ajattelun kautta toteutettu yhteistyön rakentaminen kaikille yhteiskunnan tasoille.

Se, että loukkaannuin vakavasti 1978 työharjoitteluni aivan loppuajankana ennen opiskeluni alkua, kasvatti minusta laajan koulutuksen kautta tutkijan ja kouluttajan. Sitä työtä olen tehnyt yli 40 vuotta ja opetellut elämään vaikean vammautumisen kanssa. Sopeutuminen on ollut vaikeaa, koska osittaiset selkäytimen vauriot, halvaukset ja hermovammat ovat hirvittävän kipeitä ja arvaamattomia. Ikinä ei tiedä, mitä milloinkin tapahtuu ja missä kunnossa olet tulin, päivän tai viikon päästä. Vammoihin ei ole mitään hoitokeinoja, ainoa hoitokeino on oman pään kunnossapito ja vammojen sekä vaivojen ”unohtaminen” työn ja harrasteiden kautta. Vammautumiseni on tuonut mukanaan paljon ymmärtämystä sotiemme invalidien ja heidän perheidensä kärsimyksiin sekä siihen nöyryyteen, jolla he ovat taakkaansa kantaneet. Kokemuksieni myötä ajatteluni on yhä enemmän suuntautunut kokonaisuunpuolustukselliseen ajatteluun ja siihen, miten nykyaikaiset sotatoimet kohtelevat kokonaisia kansoja tai maanosia. Siviileillä on huonoin mahdollisuus puolustautumiseen, siksi maanpuolustustietoutta ja taitoja on suunnattava entistä enemmän heidän

suuntaansa. Samalla luomme tukea ja ymmärtämystä viiranomaistyölle ja sen tärkeydelle!

Killan toiminta käynnistettiin uudelleen

Pohjan Viestikilta ry:n toiminta oli alkanut jo 1969 VP 12:n johtajiston kertausharjoitusten aikana, mutta se hiipui pikkuhiljaa. Uudelleen toimintaa käynnistettiin saman joukon kertausharjoituksissa vuonna 1976, jolloin minutkin valittiin hallituksen jäseneksi. Toiminta oli perinteistä kiltatoimintaa, joka pyöri 1. ErVk:n ympärillä Viestikilta ry:n Pohjois-Suomen paikallisosastona. Rahaa toimintaan ei ollut, joten kaikki työ oli talkootyötä. Ennen tilaisuuksia kiersin kaupat keräämässä tarjoilujen raaka-aineita, leivottiin kakut ja valmisteltiin muut tarjoilut. Lapin Kulta tarjosi olutkorin ja limsat. Lapin Kullan johtaja oli reservissä viestin kapteenina yksi meistä. Monilla vierailuillamme Tornion panimolla saimme nauttia Haaparannan ja Tornion kaupunginhotellin illallisista. Kotiin palatessa pakkasivat voipaketit litistyneitä, kun väsähtäminen yllätti heikompiuntoisen.

Yhteyksien rakentaja

Suomen ulkopoliittisen aseman muututtua 1990-luvun vaihteessa päätimme killan rekisteröinnistä itsenäiseksi killaksi, Pohjan Viestikilta ry:n nimellä. Killalle suunniteltiin liiketoimintasuunnitelma ja sen mukainen toimintamalli. Toimintamallin mukaisesti kiltatoiminnalle luotiin laaja tukiverkko ja kokonaisuunpuolustusta tukeva toiminta-ajatus yhteyksien rakentajana. Suunnittelun myötä loimme killalle myös vankan taloudellisen toimintapohjan.

Koulutustoimintamme avulla toimintaan kytkettiin yhteiskunnan organisaatiot, koulutus ja yritys-elämä sekä yksityiset kansalaiset. Kaikki tehtiin edistyskellisen sähköisen tiedotuksen ja markkinoinnin keinoin. Pääasiallinen yhteistyökumppani oli tietenkin Puolustusvoimat, sen henkilöstö ja varusmiehet. Loimme myös varusmiehille suunnatun työrekrytoinnin, ja yhteistyökumppanimme saivat lähestyä varusmiehiä ja tarjota heille töitä. Yhteistyö oli helppoa, kun Oulu oli vielä tuolloin merkittävä varuskuntakaupunki ja tärkeimmät yhteistyökumppanimme olivat lähellä. Myös viestitekniologia kukoisti tuolloin Oulussa! Kaupunginkasarmeille sijoitetun P-SVP:n kautta saimme yhteyden myös toiminta-alueemme reserviläisiin ja heidän viestillisiin ja koulutuksellisiin tarpeisiinsa, jolloin pystyimme palvelemaan hyvin myös Puolustusvoimien tarpeita.

■ Killan toimintakeskusteluja. Kenraali Jäppilä ja väepeli Peltoluoma, taka-alalla Seppo Uro. Jäppilän hymy paljastaa yhteiset onnistumiset!

Täysin turvallista viestivälinettä ei ole

Pääsimme tutustumaan kaikkiin Pohjois-Suomessa tapahtuviin Puolustusvoimien harjoituksiin ja niihin osallistuvien joukkojen toimintaan. Lähinnä keskityimme johtamiseen ja viestilaitteiden käyttöön eri joukkoyksiköissä. Tällöin pystyimme ELSON kautta kuuntelemaan myös johtotason viestintää.

Ongelmana oli jo silloin, etteivät korkeat johtajatkaan ymmärtäneet, että heitä kuunnellaan, vaan he paljastivat puheluillaan henkilöstön, joukot sekä joukkojen sijoitukset puheluissaan. Tuolloin ei ymmärretty, että NMT-verkko oli helposti kuunneltavissa. Reserviläisjohtajille tietosuoja oli paljon selvempi asia, koska yritykset kouluttivat tärkeiden tietojen salaamista ja vaativat asioiden noudattamista. Tuolloin ei ymmärretty – eikä ymmärrät yleisesti vielä – että täysin turvallista viestivälinettä ei olekaan. Aina täytyy ymmärtää, mitä puhuu ja millä välineellä viestii!

Tutkimuksemme ja kokemuksemme nojalla Pohjan Viestikilta aloitti aktiivisen koulutustoiminnan reserviläisjohtajille, jotka oli sijoitettu pataljoonien ja prikaatien johtotehtäviin ja tiedustelujoukkoihin. Koulutus käsitti joukkojen tehtävät, huollon ja johtajien viestiliikenteen sekä välineistöt. Koska koulutus käsitti erikoisjoukot ja laajasti koko aselajikirjon, päätimme kehittää harjoituskokonaisuuden, joka madaltaisi oppimisympäristöä mutta palvelisi jokaista osallistujaa ja motivoisi heitä vapaaehtoiseen maanpuolustustyöhön. Tarkoituksenamme oli kouluttaa johtajia eri järjestöjen tarpeisiin ja onnistuimme myös siinä.

”Kaukopartio” taistelee

Suunnittelimme yhteistyössä ”kaukopartioharjoituksen”, jossa sodanaikaista pataljoonakoonpanoa vastaava joukko suoritti sissiharjoitustyyppisen harjoituskokonai-

Suunnistuskoulutus suunnattiin koulujen pyynnöstä myös peruskoulujen oppilaisiin, jotka samoilivat innolla rasteja etsien.

suuden. Projekti oli aina vuoden mittainen koulutusjakso, jossa evp. henkilöstö toimi aselajikouluttajina ja jokaiseen ryhmään sijoitettiin eri aselajien henkilöitä, jotka kouluttivat sitten toisiaan aselajitehtäviin. Näin jokainen osallistuja sai koulutuksen eri aselajitoimintaan.

Joukon johtajana toimi ye-upseeri ja toisena kantahenkilönä oli tiedustelu-upseeri. Kaikki muut johtajat olivat reserviläisiä, jotka kouluttivat alijohtajansa ja miehistönsä eri harjoituksissa. ”Kaukopartioharjoitus” taisteltiin vuosittain eri paikkakunnilla viikonloppuharjoituksena pe-su tapahtuvassa maastoharjoituksessa.

Pohjan Viestikilta ry vastasi harjoituksen yleisjärjestelyistä, tiedotuksesta ja markkinoinnista. Markkinointiin kuului myös varapuheenjohtajamme **Risto Siivolan** koon kutsumat ns. herrakutsut, jossa tiedotuksen edustajat sekä kaikkien alueella toimivien yritysten ja julkishallinnon johtajat kutsuttiin tutustumaan harjoitukseen, ja samalla PV antoi heille koulutusta reserviläisasioissa ja muissa tiedotusasioissa.

Vuonna 1994 käynnistetty laaja yhteistyö Norrlands Signalkårin S 3:n kanssa mahdollisti jäsenistöllemme ja ”kaukopartiomiehille” mahdollisuuden osallistua kertausharjoituksiin Pohjois-Ruotsissa. Tätä mahdollisuutta käyttivät ahkerasti nuoret reserviläisjohtajat, varsinkin tiedustelu- ja aselajiuupseerit. Viikon kertaus- ja tutustumisharjoituksissa saimme tutustua huippukalustoon ja harjoitusmaastoihin myös ilmasta, mikä oli monelle reserviläiselle aivan uutta. Pohjan Viestikilta huolehti järjestelyistä ja vakuutti osallistujat harjoitukseen. PV varusti joukon ja huolehti kuljetukset. Reserviläiset saivat kaikista harjoituksista KH-vuorokaudet. Kilta huolehti myös heidän ylennysehdotuksistaan ja palkitsi kunnostautuneet henkilöt kunniamerkein. Myös ruotsalaiset palkitsivat puolustusyhteistyön uranuurtajia ja ylläpitäjiä.

Tietoturvakoulutus alkaa

Samaan aikaan 1995 käynnistettiin professori **Jorma Kajavan** johtama killan tietoturvakoulutus laajalla yhteistyöllä operaattoreiden, PV:n, poliisin, aluehallintojen sekä yliopistojen ja korkeakoulujen kanssa. Suurimpina onnistumisina olivat yhteistyönä Rovaniemen yliopiston oikeusinformatiikan laitoksen kanssa toteutetut Tietoturvallisuus ja laki -seminaarit sekä alueelliset seminaarit yhteistyössä alueen operaattorien kanssa. Seminaareja toteu-

tettiin vuosittain 2–3, ja tämän lisäksi tuettiin myös muita järjestäjiä.

Koska tietoturvasuhteet ja kybersodan haasteet koskettivat pikkujalkaa jokaista, osallistui Oulun yliopiston historianlaitos professori **Kari Aleniuksen** johdolla koulutukseen vuosittaisella seminaariketjulla, jossa kerrottiin historiallisesti, mitä vaaroja on tapahtunut, kun viestin vaaroja ei ole ymmärretty, tai mitä väärällä tiedolla on saavutettu. Pyrimme kouluttamaan ja motivoimaan osallistujat ymmärtämään viestinnän haasteet.

Pohjan Viestikilta tuki järjestelyavulla myös Oulun yliopiston kansainvälistä tietoturvakoulutusta, jossa pystyimme tarjoamaan jäsenistöllemme ja tukiorganisaatollemme kansainvälisien huippuasiantuntijoiden koulutusta ja tutkimustietoa tietosodan vaaroista. Osallistujat saivat harjoitustöiden ja koulutusjakson jälkeen myös osakseen yliopiston opintoviikot tai opintopisteet. Tuotimme kaikista seminaareistamme myös kirjoja, CD:itä ja muuta materiaalia, jotka menivät laajana jakeluna eri viranomaiskäyttöön. Kaukaisimmat tilaukset tehtiin Namibiasta asti!

Työ oli kokonaisuunpuolustuksellista Pohjan Viestikillan operoimaa tai tukemaa yhteistyötä, jossa unohdettiin keskinäiset nokittelut. Jokainen osallistuja tiesi osallistumisensa tukevan omaa työtään mutta myös isänmaallista yhteistyötä. Kaikkein tärkeintä yhteistyötä, isänmaan hyväksi.

Rastit löytyvät harjoitusten kautta

Niin ”kaukopartiossa” kuin PV:n kertausharjoituksissakin huomasimme reserviläisten, varsinkin johtajien, heikot kartanluku- ja suunnistustaidot. Siksi suunnittelimme ja käynnistimme laajan suunnistuksen koulutus/kilpailutoiminnan yhteistyössä Oulurastit-tapahtumien kanssa. Kiltamme urheilusektorin johtaja **Antero Mikkonen** on johtanut yhteistyötapahtumiemme toteutusta ja huolehtinut myös eri kiltojen ja reserviläisjärjestöjen suuntaan tapahtuvasta liikunnallisesta yhteistyöstä. Suunnistuskoulutus suunnattiin koulujen pyynnöstä myös peruskoulujen oppilaisiin, jotka samoilivat innolla rasteja etsien. Osallistujia on tapahtumissamme vuosittain ollut noin 3 000.

Onnistumisia ja ongelmia

Pohjan Viestikilta ry:n toimintasuunnitelman tavoitteena

Tietoturva-asioissa toimintaamme osallistui noin 50 huippuasiantuntijaa ympäri maailman.

oli kokeilla ja tutkia, mitä kokonaisuomaanpuolus-tuksella vapaaehtoistyöllä voidaan saavuttaa. Kaikki tavoitteet saavutettiin, mutta samalla huomattiin paljon yhteistyötä haittaavia seikkoja, jotka perustuivat ennakkoluuloihin ja kateuteen. Huomasimme myös sen, kuinka vaikea yhteistyökumppani PV on, koska siltä puuttui yhtenäinen toimintamalli vapaaehtoistyön tukemisessa. Jokaisen komentajan elämäkatsomuksen mukaisesti toimintaa tuettiin tai estettiin. Ongelmana on aina se, ettei kiltatoiminta voi loppua komentajan vaihtuessa ja alkaa uudelleen muuttaman vuoden päästä uuden komentajan suhtautumisen mukaan.

Meillä Oulussa tapahtui varuskunnan lakkauttaminen ja joukkojen siirrot Kajaaniin. Muutosta syntyneen hälyn hälventämisessä Pohjan Viestikillan toiminta sai hyvän vastaanoton sekä merkittävän julkisuuden niin Suomessa kuin myös Pohjois-Ruotsissa. Tietoturva-asioissa toimintaamme osallistui noin 50 huippuasiantuntijaa ympäri maailman. He kaikki tulivat luennoitsijoiksemme ilman korvausta, omien yliopistojensa ja edustamiensa tahojen lähettämänä. Määrävuosien täytyttyä Pohjan Viestikilta anoi heille Viestiristit soljella ja löi heidät sotilasmiekalla viestintäritareiksi – ystävyden, yhteistyön ja ammattitaidon ritareiksi! Toimintamme sai kiitosta yllättäviltä tahoilta, kun Oulun yliopistossa vierailut USA:n silloisen presidentin tietoturvan neuvonantaja yllättyi ja kiinnostui toimintamme erityiskiitoksin.

Juhlan paikka

Jokaisen tilaisuuden yhteyteen järjestimme aina kokkareet tai illallistilaisuuden, johon Pohjan Viestikilta oli organisoinut talkoilla hyvät tarjoilut juomineen ja ruokineen. Tilaisuuksissa lujitimme yhteishenkeä ja palkitsimme ansiotuneet henkilöt. Parhaimmillaan tilaisuuksiin osallistui noin 200 henkilöä, joihin ”pitopalvelu Peltoluoma” oli loihnut tarjoilut. Komentajien tuki, Arttelinsali ja Oulun kaupunginkasarin loistava keittiö antoivat hyvät mahdollisuudet onnistumisille! Tuolloin myös Pohjoisen maanpuolus-

tusalueen komentajat osallistuivat tilaisuuksiin aktiivisina osallistujina, kuten heidän kanssaan oli sovittu. Varusmiehet tukivat toimintaamme tilaisuuksien kutsuvieraina ja järjestelyihin osallistuen. Yhdessä sopimamme ja suunnittelemaamme toiminta toi meille kaikille onnistumisia ja hyvää mieltä, ja jokainen taho panosti yhteistyöhön myös huonoina hetkinä.

Kokemuksieni ja koulutukseni tuomaan osaamiseksi perustuen pidän vapaaehtoisen maanpuolustustyön mahdollisuuksia monipuolisina ja tuottoisina, jos siihen pystytään sitoutumaan. Maanpuolustustahto ja ympärilläme vellovat kriisit kannustavat kansalaisia huolehtimaan yhteisistä turvallisuuskysymyksistämme. Ongelmana on aina kuitenkin lyhytnäköinen hyötynäkökanta ja kysymys: ”Mitä minä hyödyn tästä?”

Pohjan Viestikillan toiminnassa on kiinnitetty erityistä huomiota toimijoiden palkitsemiseen hyvästä työstä killan tarkoitusperien eteen tehdyn työn mukaan.

Lopuksi haluan kiittää kaikkia henkilöitä, yrityksiä ja organisaatioita, jotka ovat auttaneet ja tukeneet minua Pohjan Viestikilta ry:n puheenjohtajana ja isänmaani nöyränä palvelijana tekemieni töiden onnistumisissa. Suurimman kiitoksen annan kuitenkin vaimolleni **Lena Peltoluomalle**, joka toimi ulkomaanyhteistyön yhteyshenkilönä, tulkkina ja edustusvaimonani eikä pelännyt isojenkaan juhlien pitopalvelujen onnistumista. Jokainen filee tai valkosipuli-sinihomejuustolaatikko syntyivät rakkaudella ja talkoilla. Saman kiitoksen haluan osoittaa myös pojalleni **Juha Peltoluomalle**, kiltamme pitkäaikaiselle sihteerille ja jokapaikan uurastajalle.

Kukaan ei ole mitään yksin, vain yhteistyön, avoimuuden ja kovan työn kautta tehty työ kruunataan onnistumiseksi.

Kukaan ei ole mitään yksin, vain yhteistyön, avoimuuden ja kovan työn kautta tehty työ kruunataan onnistumiseksi.

Komentajien tuki, Arttelinsali ja Oulun kaupunginkasarin loistava keittiö antoivat hyvät mahdollisuudet onnistumisille!